

de bekende tooneelhervormer Corver, meedeelt: „de laatste reis dat het stuk vertoont werdt, had men de deuren van de staanplaats opengezet, achter welke, tot zelfs voor het comptoir toe, het volk op tafels en stoelen stond te reikhalzen om er slechts iets van te zien”. En kent men Lucretia Wilhelmina van Merken, voor wie de schrijfster van Sara Burgerhart, ik bedoel Betje Wolff, zoo grooten eerbied had, wel anders dan uit mejuffrouw Van Naslaan's vermelding en Dorbeens droog komieke variatie daarop, in de Camera?

Maar het wordt tijd, terug te keeren tot ons punt van uitgang. De eerste verzen in het album zijn gedateerd 1728, de laatste 1748. Toen dat album werd aangelegd, leefde er in onze stad een zestal jonge mannen uit den koopmansstand, die, in hun neiging tot edele ontspanning, zich toeleghden op de dichtkunst. Vondel en andere 17de eeuwers maar ook hun overleden stadgenooten Antonides van der Goes en Joan de Haes benevens de uitmuntende Hubert Corn. Poot en Arnold Hoogvliet zijn hun bewonderde voorbeelden geweest. Een der beste vrienden van Van der Pot, de door zijn tijdgenooten bewierookte Sybrand Feitama Isaacsz., schreef in het album „den XIXden van Oogstmaand, MDCCXXVIII te Rotterdam” een sonnet, getiteld: Troost voor den bedrukten Maasstroom, over 't verlies van zijne Dichteren. Hij ondertee kent met zijn zinspreuk: „Studio Fovetur Ingenium” (door studie wordt aanleg begunstigd). De Maasstroom of m.a.w. Rotterdam, klaagt hier, dat hij voorlang beroofd is van het Palladium der Dichteren (gedoeld wordt hier waarschijnlijk op het sterven van Antonides van der Goes en J. de Haes); maar nu is de „Dichtkunst” uit haar hemelhof neergedaald en troost den Maasstroom met het bericht, dat er jongeren zijn opgestaan om haar „oefenschool” te „herbouwen”.

Mijn Voedstervader! hoop, ja steun vrij op mijn gunst;
Terwijl uw Jonglinschap, die door Natuur en Kunst
Mijn oefenschool herbouwt, zich neervlijt aan mijn voeten.

Zij schildert met haar pen zo sierlijk, grootsch en eël,
Als uw doorluchte Apel¹⁾ met zijn beroemd penseel,
En zal, door mijn bestier, uw schaê met woeker boeten.

1) Hiermee is waarschijnlijk de toen voor enkele jaren overleden Adriaen van der Werff bedoeld.